

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Μνήμη της Γ' Αγίας Οικουμενικής Συνόδου

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/991/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 5/4/2013 12:21:00 πμ

Δημιουργία εγγράφου: 15/03/2025 09:35:15

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 9 Σεπτεμβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 5/4/2013 12:21:00 πμ

Βιογραφία

Ἄνθρωπον ἀπλῶν οὐ Θεάνθρωπον Λόγον,
Ὁ Νεστόριος Χριστὸν ἐρρέτω λέγων.

Τον 5ο αἰώνα μ.Χ., διαφάνηκε ἡ αἵρεση τοῦ Νεστορίου, Πατριάρχῃ Κωνταντινουπόλεως. Ἡ διαπίστωση τῆς κακοδοξίας τοῦ Νεστορίου σημειώθηκε ὅταν ὁ νομικός Εὐσέβιος, ἐντόπισε στα λεγόμενα τοῦ Αναστασίου (συγκέλου τοῦ Νεστορίου), αἰρετικές δοξασίες, οἱ ὁποῖες ἀφοροῦσαν στο πρόσωπο τῆς Θεοτόκου. Ὁ Αναστάσιος δὲν ἀποδεχόταν τὸν ὄρο «Θεοτόκος» καὶ ἀντ' αὐτοῦ, παρόντος τοῦ Νεστορίου, εἰσηγείτο τὸν ὄρο «ἀνθρωποτόκος». Ὁ Νεστόριος, ὡστόσο, γιὰ νὰ μὴν προκληθεῖ θύελλα ἀντιδράσεων, εἰσηγήθηκε νὰ χρησιμοποιεῖται ὁ ἠπιότερος ὄρος «Χριστοτόκος», μὴ δεχόμενος ἔτσι τὴν υποστατική ἔνωση τῶν δύο φύσεων στο πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὅπως τὴ διερμήνευε ὁ Ἅγιος Κύριλλος (βλέπε 9 Ιουνίου καὶ 18 Ιανουαρίου), ὁ ὁποῖος υπογράμμιζε ὅτι ὁ Κύριος προσέλαβε ολόκληρη τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ πῶς ἐγίνε ἀντίδωση ἰδιωμάτων, ἀλλὰ οἱ δύο φύσεις παρέμειναν ἀσύγχυτες καὶ ἀτρεπτες.

Ὁ νομικός Εὐσέβιος, λαϊκός τότε, μετέπειτα Ἐπίσκοπος Δορυλαίου, κατάγγειλε τὸν Νεστόριο τόσο στον Ἀλεξανδρείας Κύριλλο, ὅσο καὶ στον Ρώμης Κελεστίνο (βλέπε 8 Ἀπριλίου). Τότε, ὁ Ἅγιος Κύριλλος ἀπέστειλε δύο ἐπιστολές στον Νεστόριο, σὲς ὁποῖες ἀποφαινόταν γιὰ τὸν ὄρο Θεοτόκος τὸν Ιούλιο ἢ Αὐγούστο τοῦ 429 μ.Χ. τὴν πρώτη καὶ Ιανουάριο ἢ Φεβρουάριο τοῦ 430 μ.Χ. τὴ δεύτερη. Ὁ Νεστόριος, ἐν τῷ μεταξύ, ἤδη εἶχε γράψει δύο ἐπιστολές στον Πάπα Ρώμης, σὲν προσπάθειά του νὰ συγκαλυφθεῖ. Ἐπειδὴ, ὁμῶς, τὸ προκείμενο θεολογικό ζήτημα ἦταν δύσβατο γιὰ τὸν Κελεστίνο δὲν ἀνταποκρίθηκε, καταρχάς, στον Νεστόριο. Θεώρησε φρονιμότερο νὰ στείλει σχετική ἐπιστολή στον Ἀλεξανδρείας με διάφορα ἐρωτήματα, υπογραμμίζοντας ὅτι «πάνυ ἐσκανδαλίσθησαν», ἀπὸ τὶς θέσεις τοῦ Νεστορίου. Ὁ Κύριλλος ἀπάντησε σὲν ἐπιστολή του Πάπα Ρώμης, ἐπίσης, με ἐπιστολή, με τὴν ὁποία κοινοποιούσε πρὸς τὸν «συλλειτουργό» Κελεστίνο (καὶ σὲ ἄλλους) τὴ χριστολογία, ὅπως ὁ ἴδιος (Κύριλλος) τὴ διερμήνευε, ἐξηγούσε τὴν πλάνη τοῦ Νεστορίου καὶ ἀνακοίνωνε τὶς προθέσεις του γιὰ ἐπιβολή ἀκοινωνησίας στον αἰρεσιάρχη. Ἀκόμη, ὁ Κύριλλος προτρέπει τὸν Κελεστίνο νὰ φροντίσει ὥστε «δώσομεν ἀφορμὰς τοῦ πάντας μία ψυχὴ καὶ μία γνώμη σῆναι καὶ ἐπαγωνίσασθαι τῇ ὀρθῇ πίστει πολεμουμένη». Ὁ Κελεστίνος ἀπάντησε στον Κύριλλο ὅτι συμφωνεῖ μαζί του καὶ ἀναγνωρίζει πῶς ἡ θεωρία τοῦ Νεστορίου εἶναι αἰρετική. Ὡστόσο, δὲν μπορούσε νὰ υπεισέλθει στα βαθύτερα νερά του ἐν λόγω θεολογικού ζητήματος, γι' αὐτὸ καὶ περιορίστηκε νὰ τονίσει ὅτι πρόκειται γιὰ πρόβλημα πῶς ἀφορὰ σὲν γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Ἐξάλλου καὶ σὲν ἀπαντητική του ἐπιστολή πρὸς τὸν Νεστόριο, ἐπιπλήττει τὸν αἰρεσιάρχη, ἀλλὰ δὲν τού ὀρίζει ἀκριβῶς καὶ τι πρέπει νὰ πιστεύει. Ἐπιπλέον, ὁ Κελεστίνος ἔδωσε ψήφο ἐμπιστοσύνης στον Ἀλεξανδρείας Κύριλλο, καθιστώντας τὸν στο θέμα αὐτὸ ἀντιπρόσωπο τῆς Ρώμης. Με τὸ γεγονός αὐτό, κρίνουμε, ὅτι ὁ Ἅγιος Κελεστίνος ἀναγνώρισε ἔμμεσα πρῶτείο ἀλήθειας στον Ἅγιο Κύριλλο.

Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ ἰδίου ἔτους ὁ Κύριλλος συγκάλεσε ἄλλη τοπική Σύνοδο, στο οἰκίο Πατριαρχεῖο, ἡ ὁποία προσυπόγραψε τὸς «12 ἀναθεματισμούς» του, παρεκκλίνοντας, ἔτσι, ἀπὸ τὴ συμφωνία πῶς εἶχε συνάψει με τὸν Ρώμης, γιὰ ἐπιβολή μόνο ἀκοινωνησίας στον Νεστόριο. Κατόπιν, ἀπέστειλε ἐκτενὴ συνοδική, δογματικού τύπου, ἐπιστολή στον αἰρεσιάρχη, καλώντας τὸν νὰ ἀποδεχθεῖ τὸς ἀναθεματισμούς, οὐσιαστικά τὴν καθ' ὑπόστασιν ἔνωση τῶν δύο φύσεων ἐν Χριστῷ. Ὡμῶς, ὁ Νεστόριος δὲν ἀποδέχτηκε τὸ περιεχόμενο, παρὰ μόνο τὸν ὄρο Θεοτόκος, ὑπὸ τὶς θεολογικές του προϋποθέσεις.

Από το σημείο αυτό, λοιπόν, άρχισε η αντίστροφη μέτρηση για τη σύγκληση της Γ' Οικουμενικής Συνόδου, αφού το ζήτημα απέβη, πλέον, «σκάνδαλο οικουμενικό».

Αν και ο Ρώμης Κελεστίνος δεν θεωρούσε απαραίτητη την σύγκληση Οικουμενικής Συνόδου, εντούτοις ο Αυτοκράτορας Θεοδόσιος ο Β΄, με τη σύμφωνη γνώμη του Αυτοκράτορα της δύσης Βαλεντινιανού Γ΄, αλλά και του Νεστορίου, ανακοίνωσε τη σύγκλησή της. Με την επιστολή του όριζε την έναρξη των εργασιών της κατά την ημέρα της Πεντηκοστής (7 Ιουνίου του 431 μ.Χ.) στην Έφεσο, ώστε να διαπιστωθεί ποιοι κατείχαν και εξέφραζαν την ορθή πίστη, σε σχέση με την ένωση των δύο φύσεων στο πρόσωπο του Χριστού, αλλά και για να θεραπευτούν και άλλα ζητήματα.

Στην Έφεσο κατέφθασαν εγκαίρως οι Αλεξανδρείας Κύριλλος, Ιεροσολύμων Ιουβενάλιος (βλέπε 2 Ιουλίου) και Κωνσταντινουπόλεως Νεστόριος, όπως και οι πιο πολλοί απ' αυτούς που είχαν προσκληθεί. Αντιθέτως, είχαν καθυστερήσει οι εκπρόσωποι του Ρώμης Κελεστίνου, λόγω του χειμώνα, καθώς και ο Αντιοχείας Ιωάννης και οι Επίσκοποι της διοικήσεως της ανατολής. Η καθυστέρησή τους οδήγησε στην ακύρωση της πρώτης ημερομηνίας.

Οι εργασίες της Συνόδου άρχισαν, τελικά, στις 22 Ιουνίου του αυτού έτους, προεδρεύοντας του Κυρίλλου Αλεξανδρείας μέσα στην «άγια και μεγάλη εκκλησία τῆ καλουμένη Μαρία, προκειμένου τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου ἐν τῷ μεσαιτάτῳ θρόνῳ». Συνολικά έλαβαν μέρος 210 Πατέρες.

Ως αυτοκρατορικός εκπρόσωπος παρέστη ο συνεργάτης του Θεοδοσίου Κανδιδιανός, ο οποίος με την έναρξη της 1ης συνεδρίας αποχώρησε, διαμαρτυρόμενος, αφού ο Αντιοχείας Ιωάννης και οι Επίσκοποι της ανατολής, δεν είχαν προλάβει να αφιχθούν. Η Σύνοδος, όμως, συνέχισε κανονικά τις εργασίες της. Μάλιστα, ολοκλήρωσε το ουσιαστικότερο έργο της από την 1η Συνεδρία. Ο Νεστόριος δεν προσήλθε στη Σύνοδο, αν και προσκλήθηκε τρεις φορές.

Όταν έφθασαν οι αντιπρόσωποι του Ρώμης εντάχθηκαν και μετείχαν κανονικά στις εργασίες της Συνόδου από την 2η συνεδρία και εξής. Μάλιστα, ο Κύριλλος παρίστατο και ως ο «διέπων καί τόν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου καί ὀσιοτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς ρωμαίων ἐκκλησίας Κελεστίνου».

Η αντίδραση του Αντιοχείας Ιωάννη, εν τω μεταξύ, δεν ήταν ανάλογη. Όταν αφίχθηκε συγκάλεσε στις 27 Ιουνίου παράλληλη σύνοδο, στην οποία έλαβαν μέρος οι Επίσκοποι της ανατολικής διοικήσεως, προκειμένου να καθαιρέσει τον Αλεξανδρείας Κύριλλο και τον Εφέσου Μέμνονα. Η κανονική Σύνοδος απάντησε κατά την 5η συνεδρία της, επιβάλλοντας στον Αντιοχείας, και τους λοιπούς 38 της παρασυνόδου, ακοινωνησία και αργία μέχρι να μετανοήσουν.

Η οξύτητα των γεγονότων προκάλεσε την επέμβαση του Αυτοκράτορα, ο οποίος έστειλε τον κόμη Ιωάννη, για να μεσολαβήσει προς εκτόνωση της κρίσης. Ο κόμης έφερε μαζί του αυτοκρατορικό γράμμα, που διακήρυξε ως καθαιρεμένους τον Νεστορίο, τον Αλεξανδρείας Κύριλλο και τον Εφέσου Μέμνονα, τους οποίους και έθεσε υπό περιορισμό, μέχρι να επέλθει συνεννόηση μεταξύ των δύο παρατάξεων στη Χαλκηδόνα. Η επιχείρηση ναυάγησε, γι' αυτό και ο Αυτοκράτορας επιβεβαίωσε την καθαίρεση του Νεστορίου, τον οποίο και εξόρισε. Ακολούθως, διέκοψε τις εργασίες της Συνόδου και έδωσε εντολή όπως 7 μέλη της κανονικής Συνόδου, μαζί με τους ενδημούντες Επισκόπους της Πόλης, να εκλέξουν και χειροτονήσουν νέο Πατριάρχη. Πράγμα που έγινε την 25ην Οκτωβρίου, οπότε εκλέχθηκε νέος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ο Μαξιμιανός (βλέπε 21 Απριλίου).

Ύστερα από διαβουλεύσεις και μεσολαβήσεις η διαφορά μεταξύ του Κυρίλλου Αλεξανδρείας και Ιωάννη Αντιοχείας, γεφυρώθηκε το 433 μ.Χ., με τη λεγόμενη «Έκθεση τῶν Διαλλαγῶν», που θεωρείται έργο του Θεοδώρητου Κύρου. Η εν λόγω έκθεση στάλθηκε από τον Ιωάννη Αντιοχείας στον Κύριλλο και αφορούσε στην ενανθρώπιση του Κυρίου, ενώ το περιεχόμενό της έγινε, τελικά, δεκτό από τον Κύριλλο Αλεξανδρείας.

Εν τέλει, η Γ' Οικουμενική Σύνοδος αποφάσισε: την οριστική καταδίκη του Νεστορίου και της θεωρίας του, επικύρωσε το Σύμβολο της Νικαίας - Κωνσταντινουπόλεως και καταδίκασε τις αιρέσεις του πελαγיאτισμού και των μεσσαλιανών.

Η Σύνοδος ασχολήθηκε και με θέματα Κανονικού Δικαίου. Κατά την 7η συνεδρία της (πιθανόν κατά την 31η Ιουλίου 431 μ.Χ.), η οποία ως φαίνεται, εκ των διασωθέντων Πρακτικών, ήταν η τελευταία, έγινε ανάγνωση «λιβέλλου» που υποβλήθηκε από τον Αρχιεπίσκοπο Κωνσταντίας Ρηγίνο. Ο Αρχιεπίσκοπος Ρηγίνος, που συνοδευόταν από τους Επισκόπους Κουρίου Ζήωνα και Σόλων Ευάγριο, επικαλέστηκε ανάμιξη του Αντιοχείας στις χειροτονίες των Επισκόπων της Κύπρου (ACO 1, 1, 7, σελ. 118-122). Η Σύνοδος αποφάσισε να κατοχυρώσει - επικυρώσει, την ήδη ισχύουσα και αναγνωρισμένη, από την ίδρυσή της, αυτοτέλεια και ανεξαρτησία της Εκκλησίας της Κύπρου [Ο όρος «αυτοκέφαλος» δεν υπάρχει στα πρακτικά της Συνόδου. Τον όρο διαχειρίζεται ο Θεόδωρος ο Αναγνώστης, προκειμένου να ορίσει μονολεκτικά την απόφαση της Συνόδου (P.G. 86, 184)]. Έτσι τερμάτισε τις βλέψεις του Πατριάρχη Αντιοχείας, ο οποίος αξίωσε εναρμόνιση των εκκλησιαστικών ορίων με τα πολιτικά και διοικητικά όρια.

«Ἡ ἅγια Σύνοδος εἶπε», λοιπόν, «πρᾶγμα παρὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς θεσμούς καὶ τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων Πατέρων καινοτομούμενον, καὶ τῆς πάντων ἐλευθερίας ἀπτόμενον, προσήγγειλεν ὁ θεοσεβέστατος συνεπίσκοπος Ρηγίνος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ εὐλαβέστατοι ἐπίσκοποι τῆς Κυπρίων ἐπαρχίας Ζήνων καὶ Εὐάγριος. Ὅθεν, ἐπειδὴ, τὰ κοινὰ πάθη μείζονος δεῖται τῆς θεραπείας, ὡς καὶ μείζονα τὴν βλάβην φέροντα, καὶ μάλιστα εἰ μὴδὲ ἔθος ἀρχαῖον παρηκολούθησεν, ὥστε τὸν ἐπίσκοπόν τῆς Ἀντιοχείων πόλεως τὰς ἐν Κύπρῳ ποιεῖσθαι χειροτονίας, καθὰ διὰ τῶν λιβέλλων καὶ τῶν οἰκείων φωνῶν ἐδίδαξαν οἱ εὐλαβέστατοι ἄνδρες, οἱ τὴν πρόσδοτον τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ ποιησάμενοι, ἔξουσι τὸ ἀνεπηρέαστον καὶ ἀβίαστον οἱ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν τῶν κατὰ τὴν Κύπρον προεστῶτες, κατὰ τοὺς κανόνας τῶν ὁσίων Πατέρων καὶ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν, δι' ἑαυτῶν τὰς χειροτονίας τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ποιούμενοι. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων διοικήσεων καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ἐπαρχιῶν παραφυλαχθήσεται, ὥστε μὴδένα τῶν θεοφιλέστατων ἐπισκόπων ἐπαρχίαν ἑτέραν, οὐκ οὔσαν ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ ἢ γοῦν τῶν πρὸ αὐτοῦ χεῖρα καταλαμβάνειν· ἀλλ' εἰ καὶ τις κατέλαβε καὶ ὑφ' ἑαυτὸν πεποιήται βιασάμενος, ταύτην ἀποδιδόναι· ἵνα μὴ τῶν Πατέρων οἱ κανόνες παραβαίνωνται, μὴδὲ ἐν ἱερουργίας προσήματι, ἐξουσίας τυφὸς κοσμικῆς παρεισδύηται, μὴδὲ λάθωμεν τὴν ἐλευθερίαν κατὰ μικρὸν ἀπολέσαντες, ἣν ἡμῖν ἐδωρήσατο τῷ ἰδίῳ αἵματι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ πάντων ἀνθρώπων ἐλευθερωτής. Ἔδοξε τοίνυν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ Συνόδῳ σώζεσθαι ἐκάστη ἐπαρχία καθαρὰ καὶ ἀβίαστα τὰ αὐτῇ προσόντα δίκαια ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν, κατὰ τὸ πάλαι κράτησαν ἔθος, ἄδειαν ἔχοντος, ἐκάστου μητροπολίτου τὰ ἴσα τῶν πεπραγμένων πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀσφαλὲς ἐκλαβεῖν. Εἰ δὲ τις μαχόμενον τύπον τοῖς νῦν ὠρισμένοις προκομίσει, ἄκυρον τοῦτον εἶναι ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ πάσῃ καὶ οἰκουμενικῇ Συνόδῳ» (ACO 1, 1, 7, σέλ. 122). Ο Βαλσαμῶν αναφέρει πως «παλαιὸν πάντες οἱ τῶν ἐπαρχιῶν μητροπολίται αὐτοκέφαλοι ἦσαν καὶ ὑπὸ οἰκείων συνόδων ἐχειροτονοῦντο».

Αξίζει να σημειωθεί ότι η Σύνοδος της Εφέσου δεν διατύπωσε κανόνες. Από τα πρακτικά και δύο επιστολές της, όμως, σχηματίστηκαν συνολικά εννέα κανόνες, οι οποίοι περιελήφθηκαν στις κανονικές συλλογές της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Ο 8ος κανόνας, που αφορά ιδιαίτερα στην Εκκλησία της Κύπρου, σχηματίστηκε από τα πρακτικά της 7ης Συνεδρίας.

Στη συνέχεια, το έτος 478 μ.Χ., ο Αρχιεπίσκοπος Κυπρου Ανθέμιος μετά από όραμα εντόπισε τον τάφο και το τίμιο λείψανο του Αποστόλου Βαρνάβα· «Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου τὸ λείψανον εὐρέθη ἐν Κύπρῳ ὑπὸ δένδρον κερατέα, ἔχον ἐπὶ τοῦ στήθους τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ἰδιόγραφόν του Βαρνάβα. Ἐξ ἧς προφάσεως καὶ περιγεγόνασι Κύπριοι, τὸ αὐτοκέφαλον εἶναι τὴν κατὰ αὐτοὺς μητρόπολιν καὶ μὴ τελεῖν ὑπὸ Ἀντιόχειαν» (P.G. 86, 184), σημειώνει ο Θεόδωρος Αναγνώστης.

Ο Ανθέμιος πρόσφερε το εν λόγω Ευαγγέλιο στον Αυτοκράτορα του Βυζαντίου Ζήνωνα. Ο Αυτοκράτορας, και εις ένδειξη εκτίμησης, παραχώρησε τρία αυτοκρατορικά προνόμια στον (εκάστοτε) Αρχιεπίσκοπο Κυπρου: 1. να υπογράψει με κιννάβαρι (κόκκινο μελάνι), 2. να φέρει πορφυροῦν μανδύα κατὰ τις ιεροτελεστιές και 3. να κρατεῖ ἀντὶ επισκοπικῆς πατερίτσας τὸ αυτοκρατορικό σκήπτρο. Με την ενέργειά του επικύρωσε ξανά το Αυτοκέφαλο της Εκκλησίας Κύπρου, υπογραμμίζοντας ότι η Εκκλησία της Κύπρου είναι Αποστολική, γι' αυτό δικαιούται να είναι και Αυτοκέφαλη.

Την αυτοκεφαλία της Εκκλησίας της Κύπρου επικύρωσε αργότερα και τοπική Σύνοδος το 488 μ.Χ. στην Κωνσταντινούπολη, αφού ο Πατριάρχης Αντιοχείας εξακολουθούσε να αμφισβητεῖ την απόφαση της Γ' Οικουμενικῆς Συνόδου.

Τέλος, τα αυτοκρατορικά προνόμια και το Αυτοκέφαλο επικύρωσε και η Πενθέκτη Οικουμενική Σύνοδος το 692 μ.Χ., επίσης, στην Κωνσταντινούπολη. Επιπρόσθετα, μαάλιστα, παραχωρήθηκε στον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου το δικαίωμα να συγκαλεί Μείζονα Σύνοδο.

Σε ό,τι αφορά την Εκκλησία της Κύπρου η κατάταξη στα Δίπτυχα, μετά την Πενθέκτη Οικουμενική Σύνοδο, είχε διαμορφωθεί ως εξής: Ρώμης, «μετ' εκείνον υπάρχοντα» και «των ίσων απολαύειν πρεσβείων» (με τον Ρώμης) ο Κωνσταντινουπόλεως, Αλεξανδρείας, Αντιοχείας, Ιεροσολύμων και ακολούθως της Κύπρου.

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖω Πνεύματι, ἐν τῇ Ἐφέσῳ, συνεκρότησαν, Σύνοδον Τρίτην, οἱ θεοφόροι Πατέρες καὶ ἅγιοι, καὶ Νεστορίου ἐλόντες τὴν αἵρεσιν, τὴν Θεοτόκον σαφῶς ἀνεκήρυξαν· οὓς ὑμνήσωμεν, συμφώνοις ὠδαῖς καὶ ᾠσμασι, δοξάζοντες Χριστὸν τὸν πολυέλεον.

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ Παρακλήτου ἐπινεύσει τῇ θείᾳ, ἐν τῇ Ἐφέσῳ συνελθόντες Πατέρες, καὶ τὴν σεπτὴν καὶ Τρίτην θεῖαν Σύνοδον, πίστει συγκροτήσαντες, ἐν αὐτῇ Νεστορίου, ἄπασαν τὴν αἵρεσιν, καὶ τὸ ἔκφυλον δόγμα, καταβαλόντες δόγμασι σεπτοῖς, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐστηρίξατε.

Μεγαλυνάριον

Χαίρετε Πατέρες πανευκλεεῖς, οἱ τοῦ Νεστορίου, καταισχύναντες τὴν φωνήν, καὶ ἐν τῇ Συνόδῳ, τῇ Τρίτῃ τὸν Σωτῆρα, καὶ τὴν τεκοῦσαν Τοῦτον, λαμπρῶς κηρύξαντες.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Γ' Οικουμενική Σύνοδος - Άγιον
Όρος, Μειίστη Λαύρα

Σχετικά κείμενα

1. [Κανόνες Γ' Οικουμενικής Συνόδου](#)

Σχετικές συνδέσεις

1. [Αγίων Τριακοσίων δέκα οκτώ \(318\) Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου](#)
2. [Μνήμη της Β' Αγίας Οικουμενικής Συνόδου](#)
3. [Μνήμη της Δ' Οικουμενικής Συνόδου](#)
4. [Άγιοι Εκατόν εξήντα πέντε Πατέρες της Ε' Οικουμενικής Συνόδου](#)
5. [Μνήμη της ΣΤ' Οικουμενικής Συνόδου](#)
6. [Μνήμη της Ζ' Οικουμενικής Συνόδου](#)
7. [Ακάθιστος Ύμνος](#)
8. [Άγιος Κύριλλος Πατριάρχης Αλεξανδρείας](#)
9. [Άγιοι Αθανάσιος ο Μέγας και Κύριλλος Πατριάρχες Αλεξανδρείας](#)
10. [Άγιος Μαξιμιανός Πατριάρχης Κωνσταντινούπολης](#)
11. [Όσιος Κελεστίνος Πάπας Ρώμης](#)
12. [Άγιος Ιουβενάλιος Πατριάρχης Ιεροσολύμων](#)
13. [Άγιος Αγαθοκλής επίσκοπος Κορώνης](#)
14. [Άγιος Ικόνιος επίσκοπος Γορτύνης](#)

Παραπομπές

1. [Εκκλησία της Κύπρου](#)
2. [Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού](#)
3. www.synaxarion.gr
4. www.nektarios.gr